

Prima instanță: Judecătoria Hîncești, sediul Ialoveni (C. Albu)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (G. Dașchevici, A. Panov, L. Bulgac)

ÎNCHEIERE

02 octombrie 2019

mun.Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Oleg Sternioală
Galina Stratulat
Victor Burduh

examinând admisibilitatea recursului declarat de avocatul Victor Dodon în interesele lui Alexandru Gorelov, Liliana Gorelov și a copilului minor xxxxxx, reprezentat legal de Liliana Gorelov,

în cauza civilă la cererea depusă de Liliana Gorelov în interesele proprii și a copilului minor xxxxx și Alexandru Gorelov împotriva Primăriei or.Ialoveni, Valentin Gorelov, intervenienți accesorii Consiliul raional Ialoveni și Comisia de privatizare a fondului de locuințe cu privire la constatarea faptului pierderii dreptului asupra spațiului locativ și recunoașterea dreptului la privatizarea spațiului locativ ca posesori de bună credință,

împotriva deciziei din 11 aprilie 2019 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul declarat de Liliana Gorelov în interesele proprii și a copilului minor xxxxxxx și Alexandru Gorelov și menținută hotărârea din 23 octombrie 2018 a Judecătoriei Hîncești, sediul Ialoveni,

c o n s t a ț ă:

La 03 aprilie 2015 Liliana Gorelov în interesele proprii și a copilului minor xxxxxx și Alexandru Gorelov, au adresat cerere împotriva Primăria or.Ialoveni și Valentin Gorelov cu privire la constatarea faptului pierderii dreptului asupra spațiului locativ și recunoașterea dreptului la privatizarea spațiului locativ ca posesori de bună credință.

În motivarea acțiunii au indicat că la 26 noiembrie 1982 Primăria or. Ialoveni a eliberat pe numele familiei Gorelov ordinul de repartiție pentru instalare în xxxxxxxx componența familiei fiind de 4 persoane.

Conform ordinului de repartiție, Vladimir Gorelov este indicat ca chiriaș de bază, Gorelov Iulia, - soția, Gorelov Serghei și Gorelov Valentin,- feciorii, membri ai familiei chiriașului, persoane ce se bucură, la fel, de toate drepturile, revenindu-le toate obligațiunile ce decurg din contractul de închiriere a spațiului locativ.

A menționat Liliana Gorelov că, la xxxxxxx, a încheiat căsătoria cu Serghei Gorelov, iar imediat după înregistrarea căsătoriei, cu consimțământul chiriașului Vladimir Gorelov și a membrilor adulți ai familiei acestuia, a trecut cu traiul în xxxxx locuind împreună cu ei și familia nou formată, devenind membru al familiei chiriașului, bucurându-se la fel ca și el de toate drepturile, revenindu-i toate obligațiile ce decurg din contractul de închiriere a încăperii de locuit.

Au notat că în anul xxx, pârâtul Valentin Gorelov s-a căsătorit și a plecat cu traiul permanent la soția sa, în satul Păpăuți, raionul Rezina, unde locuiește până în prezent, dispunând în satul respectiv împreună cu soția sa de casă de locuit, ce constituie proprietatea lor în devălmășie, având la întreținere și 3 copii minori și de atunci nu mai locuiește în apartamentul dat.

La xxxxx a decedat Iulia Gorelov, la xxxxxxx a decedat și soțul ei, Vladimir Gorelov, iar la xxxxxxx a decedat soțul reclamantei, Serghei Gorelov.

După decesul acestora, în apartament a rămas să locuiască în continuare Liliana Gorelov, împreună cu copiii (xxxxxxx), persoană care achită în numele chiriașului serviciile comunale, pe numele reclamantei, ca chiriaș al apartamentului, fiind încheiat și contractul de furnizare a gazelor naturale, începând cu 23 martie 2008.

Au relatat că deși pârâtul Valentin Gorelov nu locuiește în apartamentul litigios din anul 1999, plecând cu traiul permanent în altă localitate, după decesul lui Serghei Gorelov, pretinde la privatizarea acestei locuințe, negând că acest drept revine doar reclamantilor fiind membri de familie a chiriașului, or în situația când chiriașul Vladimir Gorelov și ceilalți membri majori ai familiei sale au decedat, urmează ca reclamanta să fie recunoscută chiriașul apartamentului cu membrii familiei defunctului, copiii xxxxxxxx.

La 06 martie 2015 au adresat cerere prealabilă către Primăria or. Ialoveni și Consiliul or. Ialoveni cu privire la recunoașterea calității reclamantei de chiriaș de bază al apartamentului, împreună cu membrii familiei, însă nu a primit nici un răspuns.

Prin cererea din 06 octombrie 2016, reclamantii și-au concretizat cerințele înaintate împotriva Primăriei or. Ialoveni și Valentin Gorelov, intervenienți accesorii Consiliul r-ul Ialoveni și Comisia de privatizare a fondului locativ, solicitând:

- constatarea ca fiind decăzut din drepturile asupra spațiului locativ, xxxxxxxxxx;

- recunoașterea ca posesori de bună-credință, cu drepturi și obligații ce decurg din contractul de locațiune a spațiului locativ a lui Liliana Gorelov și a membrilor familiei xxxxxx asupra apartamentului xxxxxxx

- recunoașterea dreptului la privatizarea apartamentului xxxxxx

Prin hotărârea din 23 octombrie 2018 a Judecătoriei Hîncești, sediul Ialoveni, s-a respins acțiunea ca fiind neîntemeiată (f.d.145, 154-159).

La 02 noiembrie 2018 avocatul Victor Dodon acționând în interesele lui Alexandru Gorelov, Liliana Gorelov și a copilului minor xxxxxxxx reprezentat legal de Liliana Gorelov, a declarat apel împotriva hotărârii din 23 octombrie 2018 a Judecătoriei Hîncești, sediul Ialoveni.

Prin decizia din 11 aprilie 2019 a Curții de Apel Chișinău, s-a respins apelul declarat de avocatul Victor Dodon acționând în interesele lui Alexandru Gorelov, Liliana Gorelov și a copilului minor xxxxxxxx reprezentat legal de Liliana Gorelov, cu menținerea hotărârii din 23 octombrie 2018 a Judecătoriei Hîncești, sediul Ialoveni (f.d.186, 187-192).

Pentru a decide astfel instanța de apel verificând legalitatea hotărârii contestate a reținut că prima instanță a judecat cauza multiaspectual, a stabilit și a elucidat toate circumstanțele importante cauzei, a apreciat corect probele administrate și a concluzionat just că cerințele înaintate de către reclamânți sunt neîntemeiate.

A specificat că acțiunea a fost înaintată în judecată la 03 aprilie 2015, fiind bazată pe prevederile unei legi abrogate ulterior pe motiv că nu mai corespundea echilibrului dintre cerințele sociale și reglementarea legală, cât și pentru a degreva fondul juridic de normele desuete, prin urmare pretențiile reclamânților fiind lipsite de suport legal, deoarece prin Legea nr.75 din 30 aprilie 2015 cu privire la locuințe (în vigoare din 29 noiembrie 2015) a fost abrogat Codul cu privire la locuințe, iar legea nouă nu prevedea decăderea chiriașilor din dreptul la folosirea spațiului locativ.

La 11 iulie 2019 avocatul Victor Dodon în interesele lui Alexandru Gorelov, Liliana Gorelov și a copilului minor xxxxxx reprezentat legal de Liliana Gorelov, a declarat recurs, solicitând casarea deciziei din 11 aprilie 2019 a Curții de Apel Chișinău și hotărârii din 23 octombrie 2018 a Judecătoriei Hîncești, sediul Ialoveni, cu pronunțarea unei hotărâri noi privind admiterea cererii de chemare în judecată.

În motivarea recursului reprezentantul recurenților și-a manifestat dezacordul față de decizia din 11 aprilie 2019 a Curții de Apel Chișinău și a indicat că instanța la adoptarea deciziei, nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată, a interpretat în mod eronat legea.

A menționat că instanța de apel la adoptarea deciziei a reținut că reclamânții s-au referit la prevederile Codului cu privire la locuinței în redacția Legii a.1983 care ulterior a fost abrogată prin Legea nr.75 din 30 aprilie 2015 (în vigoare din 29 noiembrie 2015).

Prin urmare, consideră că instanța a interpretat eronat normele de drept material or, la momentul instalării Liliane Gorelov în apartament (anul 1996), nașterea copiilor, traiul lor permanent în apartament, obligațiunile ce țin de plata pentru chirie preluate de Liliana Gorelov după decesul membrilor de familie incluși în ordinul de repartitie, cât și data plecării din apartament a lui Valentin Gorelov în alt centru populat, erau în vigoare prevederile Codului cu privire la locuințe (redacția Legii anului 1983).

Cu referire la prevederile art. 6 alin. (1) și (3) Cod de procedură civilă, a notat că efectele juridice ale legii vechi încetează cu excepția cazurilor în care legea nouă prevede altfel.

A specificat că la examinarea cauzei urma a fi atras în proces Organul de Tutelă, având în vedere interesele copilului minor.

În susținerea recursului a indicat prevederile art. 432 alin.(2) lit. c) Cod de procedură civilă.

În conformitate cu art.434 alin. (1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Materialele dosarului confirmă faptul că decizia din 11 aprilie 2019 a Curții de Apel Chișinău a fost expediată pentru cunoștința participanților la proces la 02 mai 2019 (f.d. 193), însă la dosar lipsește confirmarea recepționării deciziei de către părți.

Prin urmare recursul declarat la 11 iulie 2019 de către avocatul Victor Dodon în interesele lui Alexandru Gorelov, Liliana Gorelov și a copilului minor xxxxxxx

reprezentat legal de Liliana Gorelov, se consideră a fi depus în termenul prevăzut de lege.

La 29 iulie 2019 în adresa intimațiilor a fost expediată copia recursului declarat de avocatul Victor Dodon în interesele lui Alexandru Gorelov, Liliana Gorelov și a copilului minor xxxxxx reprezentat legal de Liliana Gorelov, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței la recurs.

În conformitate cu art. 439 alin. (2), (3) Cod de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copie de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin.(2).

Examinând admisibilitatea recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de avocatul Victor Dodon în interesele lui Alexandru Gorelov, Liliana Gorelov și a copilului minor xxxxxxreprezentat legal de Liliana Gorelov, este inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- b¹) a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) cauza a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) cauza a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea cauzei au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărîrea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvîrșirea altor încălcări decît cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul

în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art.433 lit.a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de avocatul Victor Dodon în interesele lui Alexandru Gorelov, Liliana Gorelov și a copilului minor xxxxxx reprezentat legal de Liliana Gorelov, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Or, argumentele invocate în recurs se referă la dezacordul recurenților cu soluția pronunțată de către instanțele ierarhic inferioare și nu redă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau de drept procedural, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate și urmează a fi respins.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform Secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei se precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art.432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă faptul că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art.130 Cod de procedură civilă, însă din recursul declarat nu rezultă încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens Curtea Europeană a Drepturilor Omului în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicite admise (Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective, trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem (a se vedea Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea *Helmers c. Suediei* 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de avocatul Victor Dodon în interesele lui Alexandru Gorelov, Liliana Gorelov și a copilului minor xxxxxx reprezentat legal de Liliana Gorelov nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă și respectiv este inadmisibil.

În conformitate cu art.art. 270, 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de avocatul Victor Dodon în interesele lui Alexandru Gorelov, Liliana Gorelov și a copilului minor xxxxx reprezentat legal de Liliana Gorelov.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Oleg Sternioală

judecătorii

Galina Stratulat

Victor Burduh